Ćwiczenia z ANALIZY NUMERYCZNEJ

Lista nr 15

29 stycznia 2025 r.

- Lista ta zawiera zadania **powtórkowe**, w tym **wybrane** zadania egzaminacyjne z ostatnich lat.
- Podanymi zadaniami nie należy nadmiernie sugerować się podczas przygotowań do egzaminu.^a

- **L15.1. Udowodnij**, że dodatnia liczba rzeczywista ma skończone rozwinięcie dwójkowe wtedy i tylko wtedy, gdy jest postaci $m/2^n$, gdzie m i n są liczbami naturalnymi. Jakie znaczenie ma ta obserwacja w kontekście wprowadzania danych do arytmetyki fl i wykonywania w niej operacji zmiennopozycyjnych? Odpowiedź **dokładnie** uzasadnij, **odwołując** się do omówionego na wykładzie modelu arytmetyki zmiennopozycyjnej.
- **L15.2.** W języku programowania PWO++ funkcja $\cos(x)$ oblicza z bardzo dużą dokładnością wartość $\cos(x)$, jednak **tylko wtedy**, gdy $0 \le x \le \frac{\pi}{2}$. Wykorzystując funkcję \cos , zaproponuj algorytm wyznaczający wartości funkcji cosinus z dużą dokładnością dla $x \in [-2\pi, 2\pi]$.
- **L15.3.** Jakie znaczenie z punktu widzenia analizy numerycznej ma pojęcie uwarunkowania zadania?
- **L15.4.** Sprawdź dla jakich wartości x zadanie obliczania wartości funkcji f jest źle uwarunkowane, jeśli: **a)** $f(x) = \ln(x)$, **b)** $f(x) = (x-1)^{10}$.
- **L15.5.** Podaj definicję zadania źle uwarunkowanego, a następnie zbadaj uwarunkowanie zadania obliczania wartości funkcji $f(x) = \cos x$ dla $x \in \mathbb{R}$.
- **L15.6.** Załóżmy, że liczby x_0, x_1, \ldots, x_n są tego samego znaku. Uzasadnij, że zadanie obliczania ich sumy jest zadaniem dobrze uwarunkowanym. Jakie znaczenie ma ten fakt w kontekście obliczeń numerycznych?
- **L15.7.** Wyprowadź wzór na wskaźnik uwarunkowania zadania obliczania wartości funkcji f w punkcie x. Wartość funkcji $f(x) := e^{5x}$ obliczamy w punkcie $x \approx 0.8$. Jak dużej utraty dwójkowych cyfr znaczących spodziewamy się, jeżeli x odbiega od 0.8 o jedną dwójkową cyfrę znaczącą?
- **L15.8.** Wytłumacz dokładnie kiedy występuje i na czym polega zjawisko utraty cyfr znaczących wyniku. Dla jakich wartości x obliczanie wartości wyrażenia $(\sqrt{x^2+2}+x)^{-1}$ może wiązać się z utratą cyfr znaczących wyniku? Zaproponuj sposób obliczenia wyniku dokładniejszego.
- **L15.9.** Dla $x \approx 0$ obliczanie wartości wyrażenia $x^{-5}(\sin(3x) 3x + 9x^3/2)$ może wiązać się z utratą cyfr znaczących wyniku. Zakładając, że $|x| \leq \frac{1}{10}$, zaproponuj taki sposób obliczenia wartości tego wyrażenia, aby mieć pewność, że błąd bezwzględny nie przekracza 10^{-7} .

^aNie oznacza to jednak, że prawdopodobieństwo zdarzenia kilka podobnych zadań pojawi się na egzaminie jest zerowe.

- **L15.10.** Podaj (w miarę) bezpieczny numerycznie algorytm obliczania zer równania kwadratowego $ax^2 + bx + c = 0$ ($a \neq 0$). Zastosowaną strategię uzasadnij odwołując się do omówionych na wykładzie **problemów** wynikających z przyjętego modelu arytmetyki zmiennopozycyjnej.
- **L15.11.** Do rozwiązania zadania obliczeniowego \mathcal{A} użyto komputera i algorytmu numerycznie poprawnego. Czy można mieć pewność, że otrzymany w ten sposób wynik jest bliski rzeczywistego rozwiązania zadania \mathcal{A} ? Odpowiedź uzasadnij.
- L15.12. Sprawdź czy następujący algorytm jest algorytmem numerycznie poprawnym:

```
S:=x[0];
for i from 1 to 4
    do
        S:=3*S+x[i]
    od;
return(S)
```

L15.13. Niech dany będzie wielomian $w(x) := a_1x/3! - a_3x^3/5! + a_5x^5/7! - a_7x^7/9!$. Rozważmy następujący algorytm obliczania jego wartości w punkcie $x \in \mathbb{R}$:

```
w:=a[7]
for n from 3 downto 1
    do
    w:=a[2*n-1]-x^2/(2*n+3)/(2*n+2)*w
    od
return(w*x/2/3)
```

Przyjmując, że a_1, a_3, a_5, a_7 oraz x są liczbami maszynowymi, sprawdź czy algorytm ten jest algorytmem numerycznie poprawnym.

L15.14. Niech dany będzie wielomian $w \in \Pi_n$ podany w postaci potęgowej. Niech $\mathbb{H}(w,x)$ oznacza wartość w(x) obliczoną w arytmetyce fl przy pomocy schematu Hornera. Zakładając, że x>0, $\mathrm{rd}(x)=x$, $w(x)\neq 0$, a współczynniki wielomianu w są ujemnymi liczbami maszynowymi, oszacuj wartość

$$\left| \frac{w(x) - H(w, x)}{w(x)} \right|.$$

Co wynika z tego oszacowania?

L15.15. Niech dany będzie wielomian $w_n(x) := (x-1)(x-2)\cdots(x-n) \in \Pi_n$, gdzie $n \in \mathbb{N}$. Jak wiadomo, język programowania PWO++ ma bogatą bibliotekę funkcji i procedur numerycznych. Wśród nich znajduje się procedura FactorPoly2Chebyshev(n) znajdująca z dokładnością bliską maszynowej taki wektor liczb rzeczywistych $[a_0^{(n)}, a_1^{(n)}, \dots, a_n^{(n)}]$, że

$$w_n(x) = \sum_{k=0}^{n} 'a_k^{(n)} \cdot T_k(x),$$

gdzie T_k oznacza k-ty wielomian Czebyszewa. Krótko mówiąc: procedura ta wyznacza współczynniki postaci Czebyszewa wielomianu w_n . Niestety ma ona wadę, a mianowicie — stopień n nie może być większy niż 2023. Wykorzystując procedurę FactorPoly2Chebyshev tylko raz, zaproponuj efektywną metodę znajdowania postaci Czebyszewa wielomianu w_{2024} , tj. obliczania współczynników $a_k^{(2024)}$ $(0 \le k \le 2024)$.

L15.16. Załóżmy, że dane są współczynniki $a:=\left[a_0^{(n)},a_1^{(n)},\ldots,a_n^{(n)}\right]$ postaci potęgowej wielomianu $w\in\Pi_n$, tj. $w(x)=\sum_{j=0}^n a_j^{(n)}x^j$. W języku PWO++ procedura ChebyshevForm(a) znajduje taki wektor liczb rzeczywistych $\left[c_0^{(n)},c_1^{(n)},\ldots,c_n^{(n)}\right]$, że

$$w(x) = \sum_{k=0}^{n} c_k^{(n)} \cdot T_k(x),$$

gdzie T_k oznacza k-ty wielomian Czebyszewa. Krótko mówiąc: procedura ta wyznacza współczynniki postaci Czebyszewa wielomianu w. Niestety ma ona pewną wadę, a mianowicie — stopień n wielomianu w nie może być większy niż 2021. Wykorzystując co najwyżej dwukrotnie procedurę ChebyshevForm, zaproponuj efektywny algorytm znajdowania postaci Czebyszewa dowolnego wielomianu $v \in \Pi_{2023}$.

- L15.17. Opisz metodę bisekcji i podaj jej własności.
- **L15.18.** Stosując metodę Newtona, zaproponuj sposób przybliżonego obliczania wartości $\sqrt[5]{a}$ (a>0). Jak dobrać x_0 ? Jak powinien wyglądać warunek stopu?
- **L15.19.** Niech α będzie pierwiastkiem pojedynczym funkcji f ($f(\alpha) = 0, f'(\alpha) \neq 0$). Udowodnij, że wówczas rząd zbieżności metody Newtona wynosi p = 2.
- **L15.20.** Zaproponuj efektywny algorytm obliczania z dużą dokładnością wartości \sqrt{a} (a > 0) wykorzystując **jedynie** operacje arytmetyczne $(+, -, \cdot, /)$.
- **L15.21.** Sformułuj i podaj interpretację geometryczną metody siecznych. Jak w wypadku tej metody powinien wyglądać warunek stopu?
- **L15.22.** Podaj efektywny algorytm wyznaczania wartości liczby naturalnej a, której cyframi dziesiętnymi (od najbardziej do najmniej znaczącej) są $a_n, a_{n-1}, \ldots, a_0$, gdzie $a_n \neq 0$.
- L15.23. Sformułuj i uzasadnij uogólniony schemat Hornera obliczania wartości wielomianu podanego w postaci Newtona.
- **L15.24.** Sformułuj i uzasadnij algorytm Clenshawa obliczania wartości wielomianu podanego w postaci Czebyszewa.
- **L15.25.** Niech dany będzie wielomian $w_n \in \Pi_n$ postaci

$$w_n(x) := z_0(x-z_1)(x-z_2)\dots(x-z_n),$$

gdzie liczby rzeczywiste z_0, z_1, \ldots, z_n są dane. Opracuj i uzasadnij **oszczędny** algorytm znajdowania postaci potęgowej wielomianu w_n . Określ złożoność zaproponowanej metody. Gdzie, w kontekście metod omówionych w ramach wykładu, algorytm taki może mieć zastosowania?

L15.26. Podaj postać Newtona wielomianu interpolacyjnego $L_4 \in \Pi_4$ dla danych

L15.27. Podaj postać Newtona wielomianu interpolacyjnego dla następujących danych:

L15.28. Znajdź postać Newtona wielomianu interpolacyjnego dla następujących danych:

Odpowiedź **uzasadnij**.

L15.29. Funkcję $f(x) = \cos(x/2)$ interpolujemy wielomianem $L_n \in \Pi_n$ w węzłach będących zerami wielomianu Czebyszewa T_{n+1} . Jak należy dobrać n, aby mieć pewność, że

$$\max_{x \in [-1,1]} |f(x) - L_n(x)| \le 10^{-8} ?$$

L15.30. Niech $L_n \in \Pi_n$ będzie wielomianem interpolującym funkcję $f(x) = \sin \frac{x}{2}$ w węzłach postaci

$$x_{nk} := \frac{1}{2}\cos\left(\frac{2k+1}{2n+2}\pi\right) + \frac{1}{2}$$
 $(k = 0, 1, \dots, n).$

Jak należy dobrać n, aby mieć pewność, że

$$\max_{x \in [0,1]} |f(x) - L_n(x)| \le 10^{-15} ?$$

L15.31. Niech dane będą: liczba naturalna n i parami różne liczby rzeczywiste $a_0, a_1, \ldots, a_{n-1}$. Zaproponuj algorytm znajdowania takich liczb c_0, c_1, \ldots, c_n , że dla każdego $x \in \mathbb{R}$ za-

$$x^{n} = c_{0} + c_{1}(x - a_{0}) + c_{2}(x - a_{0})(x - a_{1}) + \ldots + c_{n}(x - a_{0})(x - a_{1}) \cdot \ldots \cdot (x - a_{n-1}).$$

Podaj jego złożoność obliczeniowa i pamięciowa.

- L15.32. (a) Podaj definicję naturalnej funkcji sklejanej trzeciego stopnia.
 - (b) Znajdź naturalną funkcję sklejaną trzeciego stopnia dla danych

L15.33. Podaj definicję naturalnej interpolacyjnej funkcji sklejanej trzeciego stopnia (w skrócie: NIFS3). Znajdź NIFS3 dla danych

Uwaga. Jeśli — wbrew temu, co mówiono — nauczyłeś się na pamięć jawnego wzoru na NIFS3 i użyjesz go w rozwiązaniu drugiej części zadania, to dostaniesz karę w wysokości -3 punktów (tak, to znaczy, że z egzaminu można zdobyć **mniej** niż 0 pkt.).

- **L15.34.** Niech dane będą wektory $\mathbf{x} := [x_0, x_1, \dots, x_n]$ $(x_k < x_{k+1}, 0 \le k \le n-1)$, $\mathbf{y} := [y_0, y_1, \dots, y_n]$ oraz $\mathbf{z} := [z_0, z_1, \dots, z_m]$. Niech s_n oznacza naturalną funkcję sklejaną trzeciego stopnia $(w \ skr\'ocie : NFS3)$ spełniającą warunki $s_n(x_k) = y_k \ (0 \le k \le n)$. Jak pamiętamy, w języku PW0++ procedura NSpline3 $(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z})$ wyznacza wektor $\mathbf{z} := [s_n(z_0), s_n(z_1), \dots, s_n(z_m)]$, z tym, że **musi być** m < 2n. Załóżmy, że wartości pewnej funkcji ciągłej f znane są **jedynie** w punktach $x_0 < x_1 < \dots < x_{100}$. Wiadomo, że NFS3 odpowiadająca danym $(x_k, f(x_k))$ $(0 \le k \le 100)$ bardzo dobrze przybliża funkcję f. Wywołując procedurę NSpline3 tylko raz, opracuj algorytm numerycznego wyznaczania przybliżonych wartości wszystkich **miejsc zerowych** funkcji f znajdujących się w przedziale $[x_0, x_{100}]$. W swoim rozwiązaniu możesz użyć wielokrotnie innej procedury języka PW0++, a mianowicie Solve3 $(\mathbf{a}, \mathbf{b}, \mathbf{c}, \mathbf{d})$ znajdującej z dużą dokładnością wszystkie rzeczywiste miejsca zerowe wielomianu $\mathbf{a}x^3 + \mathbf{b}x^2 + \mathbf{c}x + \mathbf{d}$ albo informującej, że takich miejsc zerowych nie ma.
- **L15.35.** Wstęp. Niech dane będą wektory liczb rzeczywistych $\mathbf{x} := [x_0, x_1, \dots, x_n]$ $(x_0 < x_1 < \dots < x_n)$, $\mathbf{y} := [y_0, y_1, \dots, y_n]$ i $\mathbf{z} := [z_0, z_1, \dots, z_m]$ $(m, n \in \mathbb{N})$. Niech s_n oznacza naturalną interpolacyjną funkcję sklejaną trzeciego stopnia $(w \ skr\'ocie : NIFS3)$ spełniającą warunki $s_n(x_k) = y_k$ $(0 \le k \le n)$. W języku PWO++ procedura NSpline3($\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}$) wyznacza wektor $[s_n(z_0), s_n(z_1), \dots, s_n(z_m)]$. Zadanie. Wiadomo, że NIFS3 odpowiadająca danym $(x_k, f(x_k))$ $(0 \le k \le 100)$ bardzo dobrze przybliża funkcję f. Można więc przypuszczać, że

$$S_n := \int_{x_0}^{x_n} s_n(x) \, \mathrm{d}x$$

jest bardzo dobrym przybliżeniem wartości całki $I:=\int_{x_0}^{x_n}f(x)\,\mathrm{d}x$. Stosując procedurę NSpline3 tylko raz, zaproponuj szkic efektywnego algorytmu wyznaczania wielkości S_n . Zadbaj więc m.in. o to, aby liczba współrzędnych wektora z (czyli wartość m+1) była możliwie jak najmniejsza.

L15.36. Dana jest postać Béziera wielomianu $p \in \Pi_n$, tj.

$$p(t) := \sum_{k=0}^{n} a_k B_k^n(t), \quad \text{gdzie} \quad B_k^n(t) := \binom{n}{k} t^k (1-t)^{n-k}.$$

Uzasadnij, że

$$p(t) = \sum_{k=0}^{n+1} a_k^{(1)} B_k^{n+1}(t) \qquad \text{dla} \qquad a_k^{(1)} := \frac{n-k+1}{n+1} a_k + \frac{k}{n+1} a_{k-1} \quad (0 \le k \le n+1),$$

gdzie przyjęto $a_{-1} = a_{n+1} := 0$. Jakie zastosowanie może mieć ta zależność?

- **L15.37.** Podaj definicję krzywej Béziera P stopnia n o punktach kontrolnych $W_0, W_1, \ldots, W_n \in \mathbb{R}^2$. Uzasadnij, że dla każdego $t \in [0,1], P(t)$ jest punktem na płaszczyźnie.
- **L15.38.** Niech P będzie krzywą Béziera stopnia n o punktach kontrolnych $W_0, W_1, \ldots, W_n \in \mathbb{R}^2$. Ustalmy $t \in [0, 1]$. Zaproponuj algorytm wyznaczania P(t) w czasie O(n).

L15.39. Niech p będzie wielomianem zmiennej t stopnia co najwyżej n. W języku PWO++ procedura BezierCoeffs(p,t) wyznacza taki wektor $\mathbf{c} := [c_0, c_1, \dots, c_n]$, że

$$p(t) = \sum_{k=0}^{n} c_k B_k^n(t),$$

gdzie $B_0^n, B_1^n, \ldots, B_n^n$ są wielomianami Bernsteina stopnia n. Współczynniki c_k ($0 \le k \le n$) nazywamy współczynnikami Béziera wielomianu p. Niestety, procedura ta ma **pewne ograniczenie**, mianowicie: **musi być** $n \le 50$.

W jaki sposób, używając procedury BezierCoeffs co najwyżej dwa razy, wyznaczyć współczynniki Béziera wielomianu $w(t) := p(t) \cdot q(t)$, gdzie $p \in \Pi_{50}$, a $q \in \Pi_2$? Jak zmieni się rozwiązanie, jeśli przyjąć, że $q \in \Pi_{50}$?

L15.40. Pomiary (t_k, c_k) $(0 \le k \le N; t_k > 0, c_k > 1)$ pewnej zależnej od czasu wielkości fizycznej C sugerują, że wyraża się ona wzorem

$$C(t) = 2^{(At^2 + 2018)^{-1}}.$$

Stosując aproksymację średniokwadratową, wyznacz prawdopodobną wartość parametru ${\cal A}.$

L15.41. Wyznacz funkcję postaci $y(x)=\frac{ax^2-3}{x^2+1}$ najlepiej dopasowaną w sensie aproksymacji średniokwadratowej do danych

przy założeniu, że $s_2 = 10$, $s_4 = -3$, gdzie $s_m := \sum_{k=0}^n \frac{x_k^m}{(x_k^2 + 1)^2}$ (m = 2, 4).

L15.42. (a) Znajdź wielomiany P_0, P_1, P_2 ortogonalne względem iloczynu skalarnego

$$(f,g) := f(-2)g(-2) + f(-1)g(-1) + f(0)g(0) + f(1)g(1) + f(2)g(2).$$

(b) Wykorzystując wynik otrzymany w punkcie (a), wyznacz wielomian $w_2^* \in \Pi_2$ najlepiej dopasowany w sensie aproksymacji średniokwadratowej do danych

L15.43. Rozważmy zadanie wielomianowej aproksymacji średniokwadratowej na zbiorze dyskretnym dla węzłów postaci $x_k := -a + \frac{2ak}{N} \ (0 \le k \le N; \ a > 0)$. **Udowodnij**, że jeśli aproksymowana funkcja jest parzysta, to n-ty wielomian optymalny (n < N), też jest funkcją parzystą.

6

L15.44. Niech P_0, P_1, \dots, P_N będą wielomianami ortogonalnymi względem iloczynu skalarnego postaci

$$(f,g)_N := \sum_{k=0}^{N} f(x_k)g(x_k),$$

- gdzie $x_k := -a + \frac{2ak}{N}$ $(k = 0, 1, \dots, N; \ a > 0)$. Udowodnij, że jeśli α jest miejscem zerowym wielomianu P_k $(0 \le k \le N)$, to także $-\alpha$ jest miejscem zerowym tego wielomianu.
- **L15.45.** Podaj definicję ciągu wielomianów ortogonalnych względem dyskretnego iloczynu skalarnego $(\cdot, \cdot)_N$. Jak efektywnie wyznaczać takie wielomiany? Jakie jest ich zastosowanie w aproksymacji średniokwadratowej na zbiorze dyskretnym?
- **L15.46.** Znajdź wielomian $w_2^* \in \Pi_2$ najlepiej dopasowany w sensie aproksymacji średniokwadratowej do następujących danych:

- ${\bf Uwaga}.$ Rozwiązanie nie wymaga wielu obliczeń, ale jeśli tego nie zauważysz, też możesz zdobyć maksimum punktów.
- **L15.47.** Podaj definicję rzędu kwadratury liniowej $Q_n(f) := \sum_{k=0}^n A_k^{(n)} f(x_k^{(n)})$. Udowodnij, że jeśli rząd kwadratury Q_n wynosi przynajmniej n+1, to jest to kwadratura interpolacyjna.
- ${\bf L15.48.}$ Jaki maksymalnie rząd może mieć kwadratura liniowa? Odpowiedź uzasadnij.
- **L15.49. Opisz w szczegółach** kwadratury interpolacyjne (m.in. podaj ideę odpowiedni rysunek mile widziany, wyprowadź wzory na współczynniki, uwzględnij szczególną sytuację, gdy węzły są równoodległe, nie zapomnij o *najlepszych* kwadraturach interpolacyjnych, itp.).
- $\mathbf{L}\mathbf{15.50.}$ Opisz ide
ę kwadratur złożonych. Wyprowadź złożony wzór Simpsona.
- **L15.51.** Opisz metodę Romberga obliczania przybliżonej wartości całki $\int_{-2}^{3} f(x) dx$.
- **L15.52.** Opisz kwadratury złożone. Jaką mają one przewagę nad kwadraturami Newtona-Cotesa? Czy są one związane z metodą Romberga? Jeśli tak, to w jaki sposób?
- **L15.53.** Znajdź rozkład LU macierzy $A:=\begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 & 2 \\ -2 & -5 & 3 & -4 \\ 4 & 12 & -10 & 9 \\ -8 & -24 & 32 & -16 \end{bmatrix}$. Następnie wykorzystaj
 - otrzymany rozkład do rozwiązania układu równań Ax = b, gdzie $b := [17, -33, 70, -112]^T$.
- **L15.54.** Niech dana będzie macierz $A \in \mathbb{R}^{n \times m}$. Przypomnijmy, że *rzędem* macierzy nazywamy maksymalną liczbę jej liniowo niezależnych kolumn. Opracuj algorytm numerycznego wyznaczania rzędu macierzy A. Podaj jego złożoność czasową i pamięciową.

- **L15.55.** Niech dana będzie macierz nieosobliwa $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Zaproponuj efektywny algorytm wyznaczania macierzy odwrotnej A^{-1} i podaj jego złożoność.
- **L15.56.** Załóżmy, że macierz $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ ma wszystkie minory główne różne od zera. Niech dane będą wektory $b_1, b_2, \ldots, b_m \in \mathbb{R}^n$. Zaproponuj **oszczędny algorytm** wyznaczania wektorów $x_1, x_2, \ldots, x_m \in \mathbb{R}^n$, dla kórych $Ax_k = b_k$ $(k = 1, 2, \ldots, m)$. **Podaj** jego złożoność obliczeniową i pamięciową.

Jak opracowaną metodę **zastosować** do znalezienia takiej macierzy $X \in \mathbb{R}^{n \times n}$, dla której AX = B, gdzie macierz $B \in \mathbb{R}^{n \times n}$ jest dana?

Uwaga. W rozwiązaniu **nie wolno** wprost wyznaczać **żadnych odwrotności** macierzy, bo – jak wiadomo – nie jest to bezpieczne z numerycznego punktu widzenia.

- L15.57. Załóżmy, że istnieje rozkład LU macierzy **trójprzekątniowej** $T:=[t_{ij}]\in\mathbb{R}^{n\times n}$. **Wyprowadź wzory** na elementy macierzy trójkątnej dolnej $L:=[l_{ij}]\in\mathbb{R}^{n\times n}$ oraz macierzy trójkątnej górnej $U:=[u_{ij}]\in\mathbb{R}^{n\times n}$, dla których zachodzi $T=L\cdot U$. Następnie, **wykorzystując** rozkład LU macierzy T, **zaproponuj** i **uzasadnij** algorytm rozwiązywania układu równań $T\cdot x=b$, gdzie $b\in\mathbb{R}^n$. **Podaj** jego złożoność obliczeniową i pamięciową. W której z omówionych na wykładzie metod pojawiają się układy równań trójprzekątniowych?
- **L15.58.** Opracuj metodę wyznaczania rozkładu LU macierzy $A_n \in \mathbb{R}^{n \times n}$ postaci

$$A_n := \begin{bmatrix} a_1 & & & & c_1 \\ & a_2 & & & c_2 \\ & & a_3 & & c_3 \\ & & \ddots & & \vdots \\ & & & a_{n-1} & c_{n-1} \\ b_1 & b_2 & b_3 & \cdots & b_{n-1} & a_n \end{bmatrix},$$

gdzie zaznaczono jedynie niezerowe elementy. Podaj jej złożoność.

(-) Paweł Woźny